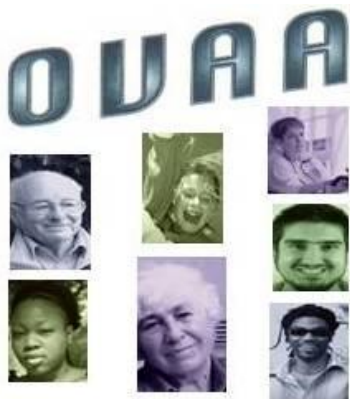


My True Color

Project voor homoseksualiteit in allochtone kringen
In opdracht van gemeente Eindhoven
Uitgevoerd door Stichting OVAA



Eindhoven, 01-02-2012

Inhoud

Inleiding		3
Hoofdstuk 1	Projectinhoud	5
	1.1 Doelgroep	5
	1.2 Problematiek	5
Hoofdstuk 2	Projectaanpak	8
	2.1 Activiteiten	9
Hoofdstuk 3	Resultaten	10
Hoofdstuk 4	Contextfactoren	11
	4.1 Succesfactoren	11
	4.2 Knelpunten	11
Hoofdstuk 5	Conclusies	12
Hoofdstuk 6	Adviezen voor vervolg	13
Bijlagen		

Inleiding

“Ik denk dat het een ziekte is, je bent niet zo geboren. Je denkt niet goed na, zelfs dieren vallen niet op hetzelfde geslacht.”¹

Bovenstaand citaat toont aan dat de tolerantie van homoseksualiteit door sommige allochtone jongeren moeilijk te begrijpen is. Dat terwijl we in de Nederlandse samenleving gelijkwaardigheid van homoseksuelen hoog in het vaandel hebben staan. Deze gelijkwaardigheid is vastgelegd in wetten en bepalingen en de vrijheid om je seksuele voorkeur openlijk te belijden is een grondrecht. Tegelijk zien we de laatste jaren de afwijzing van homoseksualiteit door bepaalde allochtone groepen sterker naar voren komen.

Voor Stichting OVAA en COC Eindhoven en regio vormde de constatering dat de verhouding tussen homoseksualiteit en de multiculturele samenleving moeizaam is, het uitgangspunt om een dialoog te organiseren. Het debat “Ruimte voor verschillen, seksuele diversiteit en allochtonen” vond plaats op 21 januari 2009. Dit was tevens de eerste keer dat het onderwerp publiekelijk bespreekbaar werd gemaakt in de gemeente Eindhoven. Met het debat wilden de twee organisaties een dialoog creëren waarin tegenstellingen duidelijk gemaakt konden worden. Nadrukkelijk werd gesteld dat men niet tot doel had de ander te overtuigen, maar om elkaar te verrijken.

Uit het debat kwam naar voren dat er in allochtone kringen enorm veel misvattingen en vooroordelen heersen over homoseksualiteit, maar ook een groot gebrek aan kennis. Daarbij gaven professionals aan veel vragen en dilemma’s te hebben met betrekking tot dit onderwerp. Het debat en het driehoeksoverleg tussen OVAA, Palet en COC Eindhoven en regio hebben geleid tot het formuleren van een aantal uitgangspunten over de vraag hoe en vanuit welke invalshoek het onderwerp homoseksualiteit het best ter sprake gebracht kan worden.

Als invalshoek voor het project is gekozen voor het gelijkheidsbeginsel, gebaseerd op artikel 1 van de Nederlandse grondwet.² Een volgend uitgangspunt vormde “de dialoog als doel en als middel.” Een belangrijk uitgangspunt hierbij moest zijn dat mensen op een respectvolle manier met elkaar in gesprek zouden gaan.

Dit uitgangspunt vormde tevens een van de belangrijkste doelstellingen van het project: het bespreekbaar maken van homoseksualiteit in allochtone kringen en daardoor bijdragen aan de acceptatie ervan. Het is daarvoor van groot belang om een veilige omgeving te bieden en objectieve informatie te verschaffen.

Activiteiten die werden ingezet om de bovenstaande doelstellingen te bereiken zijn onder andere: het ontwikkelen van foldermateriaal voor zowel jongeren, als hun sociale omgeving en het

¹ Reactie van een leerling van allochtone afkomst tijdens een van de voorlichtingen van het COC op school.

² “Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan.”

ontwikkelen van een eigen website waar jongeren terecht kunnen voor algemene informatie, maar ook om anoniem met andere jongeren in contact te komen en te kunnen praten. Een verdere uitwerking van de activiteiten en de aanpak wordt behandeld in hoofdstuk 2. In hoofdstuk 3 zullen de resultaten van het project worden omschreven en de succesfactoren en knelpunten die we daarbij tegenkwamen worden in hoofdstuk 4 behandeld. In hoofdstuk 5 komen de geleerde lessen aan bod en tot slot zullen we in hoofdstuk 6 een aantal adviezen voor vervolg geven.

We willen benadrukken dat we trots zijn op de resultaten die we in deze korte tijd hebben weten te behalen, maar dat acceptatie een proces van lange adem is en dat dat op deze korte termijn niet haalbaar is. We streven er dan ook naar om de activiteiten voort te kunnen zetten en verder te gaan met het bespreekbaar maken van het onderwerp.

Het project is tot stand gekomen dankzij het initiatief en de financiële steun van de gemeente Eindhoven. Door de input en medewerking van diverse betrokken organisaties zoals welzijnswerk en homospecifieke organisaties, hebben we de behaalde resultaten kunnen bereiken. Zonder deze samenwerking was dat niet mogelijk geweest. We willen daarvoor iedereen bedanken.

1. Projectinhoud

Hoe kunnen we de doelgroep van dit project omschrijven? En met welke problematiek heeft deze doelgroep te maken?

1.1

Doelgroep

Allochtone jongeren met homoseksuele gevoelens en hun sociale omgeving staan hier als doelgroep centraal. Het project richtte zich in deze fase met name op professionals die met (allochtone) jongeren werken. Het gaat daarbij om professionele organisaties zoals welzijn, jongerenwerk en politie, maar ook om allochtone zelforganisaties en religieuze organisaties. Het doel was om deze organisaties te informeren en te ondersteunen.

We realiseren ons dat de groep allochtone jongeren zeer divers is wat betreft etnisch-culturele achtergrond, cultuurgebondenheid en religieuze gebondenheid en daarmee ook wat betreft openheid over seksuele identiteit en voorkeur. Tegelijk realiseren we ons dat homoseksualiteit voor alle jongeren een “moeilijk” onderwerp is. Er zijn maar weinig jongeren, zowel autochtoon als allochtoon, voor wie homoseksualiteit iets vanzelfsprekends is. Dat geldt voor jongeren die ontdekken zélf homoseksuele gevoelens te hebben net zo goed als voor alle andere jongeren, die ontdekken in een wereld te leven waarin niet iedereen heteroseksueel is.

1.2

Problematiek

Hiermee komen we aan bij de problematiek waar het project zich op richt. Deze is tweeledig: enerzijds de problematiek van homoseksuele allochtone jongeren, de tweestrijd waarin zij leven en de problemen die zij daarbij ervaren. Anderzijds de beeldvorming van allochtone jongeren over homoseksualiteit en de bedreigingen en de verbale en non-verbale agressie die dat teweeg kan brengen.

Homoseksuele allochtone jongeren

Allochtone homoseksuelen leven vaak in tweestrijd en kunnen daardoor in grote problemen komen. Enerzijds willen zij een leven als homoseksueel leiden, anderzijds willen zij hun familie niet teleurstellen of in de steek laten. Families kunnen uitermate negatief reageren als de

homoseksualiteit van een zoon of dochter bekend wordt. Verstoting en eerwraak kunnen tot de gevolgen horen.

Gemeenschappen van etnische minderheden zijn vaak groepsgericht, en eer en schande zijn belangrijke thema's. Het is in veel gevallen een schande voor de familie wanneer een zoon of dochter homoseksuele of lesbische gevoelens heeft, en al helemaal als hij of zij daar uiting aan geeft. Deze jongeren kunnen binnen hun gemeenschap niet veel kanten op.

De problemen die dit met zich meebrengt zijn drieledig. Allereerst hebben de betreffende jongeren te maken met een innerlijk conflict tussen hun homoseksuele gevoelens en de loyaliteit naar hun familie en religie. Als allochtone homoseksuele jongeren geen vorm kunnen geven aan hun gevoel, kan dat leiden tot een reeks van psychische en somatische problemen (isolement, parasuicide, drop-out, onveilig gedrag, ongewenste zwangerschappen en dergelijke). Maar als zij wél vormgeven aan hun gevoel, kunnen problemen ontstaan met hun omgeving die deze keuze niet accepteert, hetgeen vervolgens weer psychische problemen kan veroorzaken.

Ten tweede stuiten allochtone homoseksuele jongeren op een hogere drempel naar hun eigen sociale omgeving. Dat levert soms psychische problemen op, maar kan ook leiden tot een opeenstapeling van praktische problemen rond bijvoorbeeld huisvesting, problemen met familie en moeizaam contact met lotgenoten.

Op de derde plaats krijgt deze groep te maken met de moeilijke toegankelijkheid van 'witte' hulpverleningsinstanties als maatschappelijk werk en -opvang, bureaus jeugdzorg en lokale welzijnsvoorzieningen. Daar is op dit moment nog een gebrek aan expertise rond de problematiek van deze groep.

Geringe tolerantie van homoseksualiteit in allochtone kringen

Volgens Forum, Instituut voor Multiculturele Ontwikkeling, is in veel allochtone gemeenschappen het thema homoseksualiteit onbespreekbaar. Dat maakt het voor allochtone jongeren bijna onmogelijk de waarden en normen van de eigen gemeenschap te vergelijken en deze te verenigen met de Nederlandse principes van tolerantie, acceptatie en respect. In een omgeving waar niet – of alleen afkeurend – over het thema wordt gesproken, worden jongeren in hun afwijzing van homoseksualiteit bevestigd. Door in navolging van de eigen kring homoseksualiteit te verwerpen, nemen allochtone jongeren afstand van de Nederlandse samenleving. Zo dreigt het thema homoseksualiteit te politiseren: jongeren uit etnische groepen profileren zich op antihomoseksuele standpunten en gedrag, zonder dat zij door de eigen kring (en bijvoorbeeld hun ouders) worden teruggefloten met een beroep op principes van tolerantie, acceptatie en respect.

De rechtspositie van homoseksuele mannen en lesbische vrouwen is de laatste jaren verbeterd. Desondanks is er een tendens te bespeuren waarin een (gevoel van) afnemende tolerantie waarneembaar is. Cijfermateriaal over het taboe op homoseksualiteit onder diverse culturele groepen is slechts zeer summier beschikbaar.

Het taboe zelf maakt het moeilijk statistisch materiaal te verzamelen over de perceptie hiervan. Tolerantie is nog geen acceptatie. In het in 1997 uitgevoerde onderzoek 'Hoe roze is Amsterdam?' van Korf en Jorna bleek dat de houding van allochtone groepen burgers tegenover homoseksualiteit soms zeer negatief kan zijn. Uit het meer recente onderzoek 'Gewoon Doen' van het Sociaal en

Cultureel Planbureau (SCP) van september 2006, blijkt daarentegen dat vrijwel de gehele Nederlandse bevolking tot op zekere hoogte van mening is dat homoseksuelen hun leven moeten kunnen leiden zoals zij dat willen. Een meerderheid van de allochtonen deelt overigens die mening. Maar ditzelfde onderzoek laat zien dat tolerantie zeker niet hetzelfde is als acceptatie. Zo is 22 procent van de bevolking erop tegen dat het burgerlijk huwelijk is opengesteld voor homoseksuelen. Onder Turken en Marokkanen ligt dit percentage respectievelijk op 55 en 48 procent en onder Antillianen en Surinamers op 36 en 22 procent. Voor autochtonen ligt dit percentage op 9 procent. Men vindt dat homoseksuelen weliswaar voor hun seksuele voorkeur uit mogen komen, maar zich in de openbare ruimte 'zo gewoon mogelijk' dienen te gedragen.

Uit een grootschalig landelijk onderzoek naar jongeren en seksualiteit in 2005 (De Graaf et al., 2005) blijkt dat jongeren zich in algemene zin nogal negatief uiten als het gaat om homoseksualiteit. De Rotterdamse Jeugd Monitor (oktober 2005) onder scholieren de Maastad laat zien dat de tolerantie tegenover homoseksualiteit bij Nederlandse jongeren ten opzichte van 2002 toeneemt, en bij Turkse en Marokkaanse jongeren afneemt. Opvallend is dat meisjes uit alle groepen toleranter zijn dan jongens.

2. Projectaanpak

"Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan."³

Bovenstaand artikel uit de Nederlandse Grondwet was een belangrijke invalshoek van het project. Het artikel biedt een basis voor de bestrijding van discriminatie. Het artikel geeft aan dat discriminatie op grond van godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook niet is toegestaan. Er wordt de laatste tijd veel gezegd en geschreven over de intolerante houding van allochtone jongeren ten opzichte van homoseksuele mannen en vrouwen. Groepen allochtone jongeren, met name zij die zich veel op straat bevinden, worden als bedreigend ervaren door homoseksuele mannen en vrouwen. Dit heeft soms te maken met beeldvorming (er kan dreiging uitgaan van groepen jongeren die zich op straat bevinden), soms heeft het ook directe aanleiding in scheldpartijen, bedreigingen en andere vormen van verbale en non-verbale agressie. De projectgroep koos er nadrukkelijk voor om de dialoog als doel en als middel direct naast anti-discriminatie te stellen. Een belangrijk uitgangspunt hierbij moest zijn dat (groepen) mensen met elkaar in gesprek zouden gaan. Het is daarbij niet de bedoeling om elkaar te overtuigen, maar om elkaar te verrijken en om met elkaar te blijven praten zodat we taboes in de toekomst kunnen voorkomen in plaats van te doorbreken. Het streven is om gezamenlijk, op een eigen manier, het respect voor verschillende waarden en zienswijzen te bevorderen en om intolerantie ten opzichte van homoseksualiteit te verminderen.

Met het verminderen van intolerantie en het bevorderen van acceptatie willen we de tweeledige problematiek aanpakken: enerzijds de problematiek waar homoseksuele allochtone jongeren mee worstelen en anderzijds de bedreigingen en de verbale en non-verbale agressie die vanuit allochtone jongeren naar homoseksuele mannen en vrouwen voorkomt.

Dit alles heeft te maken met beeldvorming, die in veel gevallen is ontstaan door een gebrek aan kennis en objectieve informatie. Dat is dan ook waar de activiteiten van het project op gericht zijn: het bieden van informatie en kennis en een veilige omgeving om over het onderwerp te praten.

³ Artikel 1 van de Nederlandse Grondwet

2.1

Activiteiten in de projectperiode september-december

- Verkenning en onderzoek;
- Opbouwen van een netwerk;
- Tot stand brengen van samenwerkingsverbanden;
- In kaart brengen van het hulpverleningsaanbod;
- Problematiek onder de aandacht brengen;
- Ontwikkelen van een website voor voorlichting en bewustwording;
- Openen van andere digitale kanalen, zoals Facebook en LinkedIn;
- Ontwikkelen en uitbrengen van drie verschillende flyers voor jongeren, ouders en hulpverlening;
- Opzetten en uitvoeren van themabijeenkomsten;
- Evaluatie en eindrapportage.

3.

Resultaten

Een project op deze korte termijn kan in principe slechts een verkenning, een startpunt bieden. Om eindresultaten te kunnen zien is een langere looptijd en meer continuïteit nodig. Desalniettemin kunnen we zeggen dat er een hele goede basis voor een vervolg is gelegd.

Het opstarten van een project voor deze doelgroep vraagt om een uitvoerige voorbereiding. Er zijn debatten gevoerd, overlegmomenten tot stand gekomen en de problematiek moest in beeld gebracht worden. Na deze eerste fase zijn we voortvarend van start gegaan en hebben we in korte tijd noemenswaardige resultaten geboekt, zowel op het gebied van maatschappelijke effecten die teweeg zijn gebracht als concrete activiteiten die zijn uitgevoerd.

Resultaten:

- allochtonen weten dat in hun gemeente een aanbod beschikbaar is;
- professionals weten waar zij naar kunnen doorverwijzen;
- er hebben gesprekken plaatsgevonden met maatschappelijke organisaties, homospecifieke organisaties en andere betrokkenen;
- er heeft een themabijeenkomst plaatsgevonden; het onderwerp is besproken in de SPAM! Talkshow;
- er is een website ontwikkeld met informatie, nieuws, een agenda en een formulier voor anonieme vragen;
- er zijn andere digitale kanalen ontwikkeld, zoals Facebook en LinkedIn;
- er is een sociale kaart in ontwikkeling met daarop alle organisaties en instellingen die van toepassing zijn op deze problematiek. Deze sociale kaart is binnenkort te vinden op de website;
- er zijn drie verschillende flyers ontwikkeld en uitgebracht; voor jongeren, ouders en hulpverleners (zie bijlage 1 t/m 3).

De periode september t/m december 2011 kan niet meer zijn dan de opbouwfase van een langer lopend project. Gedurende deze opbouwfase hebben we de aanvangswerkzaamheden voor duurzame activiteiten gerealiseerd.

4. Contextfactoren

4.1

Succesfactoren

- De samenwerking met verschillende partijen. De onderlinge uitwisseling van expertise werd goed benut;
- De juiste toon vinden is belangrijk. Hierbij gaat het niet zozeer om overtuigen, maar ook om het inleven in de bezwaren van de ander;
- Als de eerste stap is gezet, zijn de tweede en de derde een stuk gemakkelijker. Belangrijk is om vol te houden.

4.2

Knelpunten

- De doelgroep blijkt moeilijk te bereiken. Het is een onvindbare groep van jongeren die zich vaak ook niet als de doelgroep willen profileren;
- Omdat het moeilijk was in contact te komen met de doelgroep lukte het ook niet om vertrouwenspersonen of maatjes uit de eigen kring te werven. Deze personen zijn juist erg belangrijk voor informatie en ervaringen van binnen uit;
- De projectperiode was te kort om de ambitieuze doelen van het project binnen de gestelde termijn geheel te realiseren. Het opzetten van een website en foldermateriaal was complexer en tijdrovender dan verwacht en het plannen van bijeenkomsten op scholen of buurthuizen bleek op korte termijn niet mogelijk;
- Er is nog gebrek aan een heldere, complete probleemanalyse en aan duidelijkheid over de omvang van de problematiek.

5.

Conclusies

We zijn van mening dat het zinvol is om door te gaan en om aandacht te blijven houden voor de specifieke problematiek. De aanpak kan alleen slagen als er langdurig in wordt geïnvesteerd. De termijn die we nu hadden is te kort gebleken. Het bereiken van de doelgroep kost veel meer tijd en energie. Het tijdelijk, op projectmatige wijze aanpakken van onderdelen van de problematiek, levert geen duurzame resultaten op.

Uit de verschillende debat- en informatiebijeenkomsten hebben we kunnen concluderen dat er behoefte is aan een breed informatie- en hulpaanbod voor de doelgroep. Dit bestaat onder andere uit: informatie over homoseksualiteit en religie, informatie over het Nederlandse zorg- en welzijnsaanbod en lotgenotenhulp (in de vorm van chatten bijvoorbeeld). Daarnaast is een verandering in de sociale omgeving van groot belang en moeten de verschillende hulpvormen goed op elkaar afgestemd zijn en moeten de betrokken organisaties goed met elkaar samenwerken.

Er is een basis gelegd, maar een doorstart naar structureel aanbod en mogelijkheden voor vernieuwing en verbetering zijn noodzakelijk om te komen tot een kwantitatief en kwalitatief goed aanbod. Er is nog meer kennis nodig over de problematiek, omdat de jongeren zelf nu nog nauwelijks bereikt zijn met de activiteiten die ontwikkeld zijn. Hierop willen we ons richten in 2012 door middel van digitale kanalen en thema- en voorlichtingsbijeenkomsten.

6. Adviezen voor vervolg

- Het geven van een aantal voorlichtingsbijeenkomsten in samenwerking met Stichting Outway en COC Eindhoven en regio, waarbij de kennis vanuit homospecifieke kant en culturele kant wordt gecombineerd;
- Het organiseren van themabijeenkomsten om het onderwerp in verschillende kringen bespreekbaar te maken en te houden. Te denken aan een bijeenkomst voor de adviescommissie migrantenvrouwen;
- Het formaliseren van samenwerkingsverbanden en overlegstructuren in stand houden;
- Intergemeentelijke en landelijke samenwerking;
- In contact komen met de doelgroep door middel van publiciteitscampagnes en activiteiten, voornamelijk via digitale hulpmiddelen;
- Inzet van medewerker/vrijwilliger uit de eigen doelgroep;
- Starten met de tweede component van het project: aandacht voor geweld en discriminatie ten opzichte van homoseksualiteit door allochtone jongeren. Door middel van een netwerk bestaande uit onder andere maatschappelijk werk, anti-discriminatiebureau, politie/justitie, COC en OVAA dat zich richt op signalering en aanpak.

In 2012 willen we ons vooral inzetten op de continuering van voorlichting, in samenwerking met homospecifieke organisaties. Daarnaast willen we zichtbaar blijven voor de doelgroep en partners door middel van digitale kanalen en de website waarop informatie gegeven wordt, blijven beheren.

Bijlagen

- Verslag SPAM! Talkshow, 11 december 2011
- Flyer voor jongeren
- Flyer voor ouders
- Flyer voor hulpverlening

Op zondag 11 december werd in de SPAM! Talkshow aandacht besteed aan het thema homoseksualiteit in allochtone kring. De SPAM! Talkshow is een live talkshow die maandelijks plaatsvindt in Meneer Frits in Eindhoven. SPAM! besteedt maandelijks aandacht aan maatschappelijke thema's en er worden gasten uitgenodigd uit de wereld van kunst, cultuur, politiek en media.

Op zondag 11 december stond het thema diversiteit centraal in de talkshow. In het kader van dit thema heeft OVAA de samenwerking opgezocht en is het thema homoseksualiteit in allochtone kring besproken.

We hebben hiervoor de volgende personen deel laten nemen aan het gesprek: Mohamed El Haddad, voorzitter van OVAA, Wijnand Pels, voorzitter van Stichting Outway en Luc Brants, wetenschapper en toneelschrijver van het stuk "Vuurdansers." Om het gesprek op gang te laten komen hebben we gebruik gemaakt van fragmenten uit de documentaire "Help een Homo in de klas." In deze documentaire van de Dialoog en het COC worden vrijwilligers van het COC gevolgd tijdens hun voorlichtingswerk op scholen en werden de soms onthutsende en ook ontroerende reacties vastgelegd. De film laat zien hoe broodnodig het geven van voorlichting is.

Nadat de verschillende gesprekspartners plaats hebben genomen aan tafel wordt het eerste fragment uit de documentaire getoond. In dit fragment komen twee jonge meiden aan het woord. Een meisje vertelt dat ze uit een katholieke familie komt waar geloof een grote rol speelt. Ze geeft aan zelf geen moeite te hebben met homoseksualiteit, maar dat haar ouders er wel moeite mee hebben en dat dit ook terug kwam in de opvoeding. Als een van de voorlichters de vraag stelt wie er iets kan vertellen over godsdienst en homoseksualiteit antwoordt een Islamitisch meisje. Ze geeft aan homoseksualiteit niet normaal te vinden, omdat het in haar cultuur niet mag. Dan geeft ze een voorbeeld uit haar land van herkomst, Marokko:

"In Marokko, toen ik daar nog woonde, kende ik ook sommige jongens die homo zijn en die zijn ook moslim. Als ze gepakt worden, dan worden ze vermoord of zo. Maar toen gingen mensen met hen praten en ze probeerden het weg te halen. Ze waren echt verliefd op jongens, maar ze probeerden het en ze gebruikten wat nodig is om het weg te halen en het is gelukt. Nu zijn ze weer gewoon hetero en ze zijn echt blij met zichzelf."

Naar aanleiding van dit fragment stellen de tafelgasten zich voor en wordt het project My True Color onder de aandacht gebracht. Mohamed: "Met het project beogen we om het thema bespreekbaar te maken. Op scholen, maar ook bij ouders, zodat zij beseffen dat het mogelijk is ook binnen hun eigen kring bestaat en daarmee willen we aangeven dat het geen probleem hoeft te zijn.

Waar het vanuit OVAA om gaat is dat iedereen met zijn of haar culturele dimensie optimaal mee dient te kunnen doen in onze samenleving en dat homoseksualiteit dus geen belemmering hoeft te zijn."

Een opvallende constatering is dat er aan tafel geen mensen vanuit de doelgroep zelf zitten. Vanuit OVAA en vanuit de SPAM! redactie is er ontzettend hard gewerkt om iemand te vinden die vanuit eigen ervaring kan en wil spreken, maar de groep is lastig te bereiken. Dit is ook de ervaring die

Outway heeft met de doelgroep. Jaarlijks organiseert de stichting een zomerkamp voor homoseksuele jongeren en daar komen slechts enkele allochtone jongeren. Vaak is bij deze jongeren in de thuissituatie nog niet bekend dat zij homoseksueel zijn.

Er wordt gesproken over de visie van het project; of het project zich richt op allochtone homoseksuelen en hoe zij daar mee om gaan of op de reactie van allochtonen op homoseksuele mensen in onze samenleving.

Het project richt zich op beiden. Het richt zich op allochtone kring, daar heerst nu vaak nog een taboe op het onderwerp en er is veel onbegrip. Door het thema bespreekbaar te maken en objectieve informatie te geven hopen we dat de acceptatie in zijn algemeenheid vergroot wordt.

Er wordt ingegaan op de aanpak van het project waarbij we niet alleen inzetten op de jongeren, maar ook op hun sociale omgeving. We ontwikkelen voor de doelgroepen jongeren, ouders en hulpverleners verschillende folders.

Tot slot komt de samenwerking met partners aan bod en de ambities voor de toekomst en komen we gezamenlijk tot de conclusie dat we er op dit gebied nog lang niet zijn. Henk Krol gaf onlangs aan dat we er wel zijn wat betreft homo-emancipatie in Nederland, maar in dit opzicht staan we nog helemaal aan het begin. We zijn net begonnen met de beweging om acceptatie te bewerkstelligen.

We sluiten het onderwerp af met de lancering van de website. De site geeft objectieve informatie over het onderwerp. Daarnaast kunnen zowel jongeren, ouders als hulpverleners op een sociale kaart zien waar zij terecht kunnen met hun vragen, is er een agenda en een anonieme vraagbaak. We hebben er ook een Facebook-pagina aan gekoppeld zodat jongeren anoniem hun verhaal kunnen doen. We werken daarin samen met COC Eindhoven en regio en Outway, want wij zijn geen experts om de vragen op het gebied van homoseksualiteit te beantwoorden.

Kay Sachse, voorzitter van COC Eindhoven en regio en Mohamed el Haddad, voorzitter van Stichting OVAA lanceren gezamenlijk de website www.mytruecolor.nl

De volledige uitzending van de SPAM! Talkshow kunt u vinden in het archief van SPAM op de website:

<http://www.skke.nl/spam.html>